

**ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΜΑΡΙΝΑΝ**

*Μετά τον ευλογητόν, το Κύριε εισάκουσον.
Είτα το, Θεός Κύριος και το τροπάριον. Ηχος Δ
Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ....*

Την Αθληφόρον και Παρθένον Μαρίναν, την δι αγνείας την ψυχήν ωραΐσασαν, ανευφημούντες κρᾶζωμεν εκ μέσης ψυχής. Μάρτυς αξιάγαστε, ταις πρεσβείαις σου ρύσαι, πάντας τους τιμώντας σε, του λιμού και λοιμού τε, και πάσης άλλης βλάβης του εχθρού, όπως υμνώμεν ενθέως την Μνήμην σου.

Δόξα και νυν...

Θεοτόκιον. Τη Θεοτόκω...

Ο Ν. Και ο Κανών.

Ωδή Α. Ηχος Πλ. Δ. Υγράν διοδεύσας

Σκιρτώσα, Μαρίνα, εν ουρανῷ και των του υψίστου πληρουμένη μαρμαρυγῶν, φώτισον τον νουν μου σαις πρεσβείαις, και σκοτασμού των παθῶν με απάλλαξον.

Θερμῶς ικετεύω σε ο οικτρός ταις σαις ικεσίαις, ὦ Μαρίνα Μάρτυς Χριστού, δυσχερών του βίου λύτρωσαί με, των παθῶν μου τον τάραχον κόπασον.

Μέγα το κατόρθωμά σου, Σεμνή δράκοντα γαρ μέγαν, εταπείνωσας ευθαρσῶς καμαί ὅθεν δώρησαι,

Μαρίνα, περιφρονήσαι αυτού τα σοφίσματα.

Θεοτόκιον.

Συ ει, Παρθένε άσπιλε, της εμής διανοίας θάρρος, και ελπίς μου της ταπεινής, ψυχής και καρδιάς ταλαιπώρου, συ ει το φως, η ζωή και ανάστασις.

Ωδή Γ. Συ ει το στερέωμα...

Χαίρουσα, Πανόλβιε, εν Ουρανοίς συν τοις Μάρτυσι, πάντας ημάς φρούρησον, ευχαίς σου, και παθών ελευθέρωσον.

Σκέπην την Εικόνα σου, Σοφή Μαρίνα, οióμενοι, δαιμονικάς φεύγομεν παγίδας, και δεινών εκλυτρούμεθα.

Ύμνον χαριστήριον, ο σος οικέτης προσφέρω σοι, διασωθείς δεινής ασθeneίας, ω Μαρίνα, πρεσβείαις σου.Θεοτόκιον.

Εχω σε Πανάσπιλε, βίου προστάτιν και τείχος άρρηκτον διο δεινών, του ματαίου βίου, ου πτοούμαι την έφοδον.

Ωδή Δ. Εισακήκοα Κύριε.

Εντροφώσα, Πανένδοξε, και ενηδομένη θείαις λαμπρότησι, των τιμώντων σε μνημόνευε, και εκ νόσων ρύου, ταις πρεσβείαις σου.

Των αγίων αιμάτων σου, οι κρουνοί Μαρίνα, κατέσβεσαν, την δεινήν παθών μου φλόγωσιν και εις υγιείαν με ωδήγησαν.

Σταλαγμοίς των αιμάτων σου, πάσαν αθειάς πυράν κατέσβεσας, και των σε τιμώντων, ήδρευσας, τας ψυχάς, Μαρίνα, Θεοδόξαστε.

Θεοτόκιον.

Ρόδον συ το αμάραντον, ω Παρθένε μόνη βλαστήσασα, ταις πρεσβείαις σου περίσωζε, τους προστρέχοντάς σοι, Μητροπάρθενε.

Ωδή Ε. Φώτισον ημάς.

Φώτισον ημάς, τους τιμώντας σε, Θεόπνευστε, φωτί τω μεγάλω νυν προσεγγίζουσα, και φωτοφόρους τας ψυχάς ημών απέργασαι.

Ρεύμασι σεπτοίς, των αιμάτων σου κατάσβεσον, πυρ το της απάτης και ξήρανον ρουν, της δυσσεβών τυραννίας, Μαρίνα Πάνσεμνε.

Θείαις καλλοναίς, του Νυμφίου σου, αϊδιμε, ενηδομένη των υμνούντων σε, φωτός του θείου τας ψυχάς ευχαίς σου έμπλησον.

Θεοτόκιον.

Αχραντε Σεμνή, θείω υδατί με ράντισον, και ταις λιβάσι του ελέους σου, σταγόνας δίδου των δακρύων υετίζειν με.

Ωδή ΣΤ. Γλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ελήλυθε φωταυγής Σεμνή η Μνήμη σου σήμερα, φωτίζουσα τους πιστός εν ταύτη τιμώντας σε, και σκότος διώκουσα, παθών ανιάτων, και δαιμόνων ταις πρεσβείαις σου.

Στεφάνω παρθενικώ, Χριστός, Μαρίνα, σε έστεψεν, ως καθαράν και αγνήν, και χορώ Παρθένων σε δεόντως εσκήνωσε διό υπέρ πάντων, ημών τούτον καθικέτευε.

Υμνούσα συ τον Θεόν, φωναίς απαύστοις, μνημόνευε, ημών των αμαρτωλών, Μαρίνα Πανένδοξε, ρυσθήναι εκ θλίψεως, λοιμικής τε νόσου, και δεινών του πολεμήτος.

Θεοτόκιον.

Φωνή Αρχαγγελική Θεόν, Μαρίνα, εγέννησας, όν εξιλέωσαι νυν, ημίν ως ισχύουσα, τοις πίστει κραυγάζουσι, δωρηθήναι λύσιν, των πταισμάτων, Παναμώνητε.

Διάσωσον από κινδύνων, Μαρίνα, ταις σαις πρεσβείαις, τους εν πίστει ειλικρινεί προς σε καταφεύγοντας, και ίασαι τα πολλά ημών πάθη.

Και Θεοτόκιον. Αχραντε.

Ο Ιερεύς μνημονεύει είτα το κοντάκιον Ηχος Β.

Νύμφη εκλεκτή του Σωτήρος, Μαρίνα ένδοξε, τας σειράς των πολλών μου πταισμάτων διάρρηξον, παθών φθοράς και κινδύνων ρύσαι, και την αχλύν των νόσων μου διάσκέδασον, ταις προς τον Θεόν λιταίς σου, Παναοίδιμε.

Και ευθύς το Προκείμενον Ηχος Δ

Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον και προσέσχε μοι, και εισήκουσε της δεήσεώς μου.

Στίχος. Και έστησεν επί πέτραν τους πόδας μου, και κατεύθυνε τα διαβήματά μου.

Ευαγγέλιον. Εκ του κατά Λουκάν (Θ 1-16)

Τω καιρώ εκείνω, συγκαλεσάμενος ο Ιησούς τους δώδεκα Μαθητάς αυτού, έδωκεν αυτοίς δύναμιν και εξουσίαν επί πάντα τα δαιμόνια, και νόσους θεραπεύειν και απέστειλεν αυτούς κηρύσσειν την βασιλείαν του Θεού, και ίασθαι τους ασθενούντας. Και είπε προς αυτούς. Μηδέν αίρετε εις την οδόν, μήτε ράβδους, μήτε πήραν, μήτε άρτον, μήτε αργύριον, μήτε ανά δύο χιτώνας έχειν. Και εις ήν αν οικίαν εισέλθητε, εκεί μένετε, και εκείθεν εξέρχεσθε. Και όσοι αν μη δέξωνται υμάς, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης, και τον κονιορτόν απο των ποδών υμών αποτινάξατε εις μαρτύριον επ αυτούς. Εξερχόμενοι δε, διήρχοντο κατά τας κώμας ευαγγελιζόμενοι και θεραπεύοντες πανταχού.

Δόξα.

Ταις της Αθληφόρου....

Και νυν.

Ταις της Θεοτόκου...

Στίχος. Ελεήμον, ελέησόν με ο Θεός. Και το παρόν Προσόμοιον. Ηχος Πλ. Β. Ολην αποθέμενοι...

Μαρίνα Πανένδοξε, των Αθληφόρων το κλέος συν Παρθένων τάγμασι και χοροίς Μαρτύρων, τους εκτελούντας σου πίστει την Κοίμησιν και την θείαν Μνήμην, και τη σκέπη προσπελάζοντας τη ση. Πανεύφημε, σώζε τω Κυρίω πρεσβεύουσα, και πάσαν νόσον ίασαι, και των ψυχικών ελευθέρωσον δεινών αληθόνων, και ρύσαι εκ κινδύνων του εχθρού, ως παρρησίαν προς Κύριον έχουσα, Θεόσοφε.

Το Σώσον ο Θεός των Λαόν σου κλπ.

Ωδή Ζ. Παιδες Εβραίων...

Ομβροι των σων αιμάτων ρείθρα, απεξήρανας ειδώλων φλυαρίας επομβρίζεις δε νυν ιάματα παντοία, Μάρτυς Μαρίνα, παύουσα, πυρ δεινών νόσων παντοίων.

Μάρτυς Μαρίνα, τω Υψίστω, στεφηφόρος αεί παρισταμένη, υπέρ πάντων ημών των σε υμνολογούντων, διηνεκώς ικέτευε, του ρυσθήναι εκ κινδύνων.

Πάσι πηγάζει, ώ Μαρίνα, ποταμούς ιαμάτων η Εικών σου, τας οδύνας αεί εξαίροντας σωμάτων, και τας ψυχάς δροσίζοντας, και πληρούντας θυμηδίας.

Θεοτόκιον.

Επαινον γλώσσης εξ ανάγνου, τη Πανάγνω σοι προσφέρω, Θεοτόκε, εναγών λογισμών ρυσθήναι δυσωπών σε, και μολυσμών του σώματος, ώ Αμόλυντε Παρθένε.

Ωδή Η. Τον Βασιλέα.

Τους την σην Μνήμην, την φωτοφόρον τιμώντας, από πάσης ρύσαι σαις πρεσβείαις, νόσου, ώ Μαρίνα, ίνα σε μακαρίζω.

Των ιαμάτων, χάριν λαβούσα, Μαρίνα, απελαύνεις νόσους ανιάτους, εκ των σε τιμώντων και πόθω γεγαιρόντων.

Αποκαθαίρει μολυσμούς παθημάτων, η Εικών σου των πόθω γεγαιρόντων, Μνήμην σου την θείαν . Μαρίνα Αθληφόρε.

Θεοτόκιον.

Ιωθεισάν μου την ψυχήν αμαρτίας, δραστικώ φαρμάκω σης πρεσβείας, ίασαι, Παρθένε, ελπίς των σε υμνούντων.

Ωδή Θ. Κυρίως Θεοτόκον.

Θεώσεως τυχούσα, και φωτί τρυφώσα τω Ουρανίω, Μαρίνα Θεόληπτε, τους σε υμνούντας λιταίς σου, δεινών απάλλαξον.

Μαρίνα δωρηθήναι πάσιν Ορθοδόξοις, απαλλαγήν δεινών νόσων και θλίψεων, Χριστόν δυσώπει,

και ρώσιν ψυχής και σώματος.

Μαρίνα Θεού δόξαν, ενοπτριζομένη, υπέρ των σε ευφημούντων αυτόν δυσώπησον, του μετασχείν θείας δόξης τε και λαμπρότητος.

Θεοτόκιον.

Μαρία Θεοτόκε, σε υμνολογούμεν, ότι κινδύνων και νόσων λυτρούσαι ημάς, διηνεκώς τον στον Τόκον καθικετεύουσα.

Αξιον εστί, Και τα παρόντα Μεγαλυνάρια.

Την άμωμον Νύμφην του Ιησού, Μαρίναν την θείαν, ικετεύσωμεν οι Πιστοί, βοώντες ρύσαι νόσων και δεινών, σαις πρεσβείαις, ημάς τους εκτελούντας την θεία Μνήμην σου. Μη παύση, Μαρίνα, του Ποιητού, θερμώς δεομένη, υπέρ πάντων των ευσεβώς, σε μακαριζόντων ως Μάρτυρα Κυρίου, και πόθω γεραιρόντων την θείαν Μνήμην σου.

Και το, Πάσαι των Αγγέλων.

Τρισάγιον και το τροπάριον Ηχος Πλ. Α.

Τον Συνάναρχον Λόγον...

Του εχθρού τας ενέδρας ρύμη διέφυγες, και αυτό προσπλακείσα υπερηκόντισας και εκ Θεού την δαυπλή χάριν απείληφας, αποσοβείν εκ των Πιστών, τας νόσους τας λυμαινώδεις διο πρέσβευε τω Κυρίω, υπέρ ημών, Μαρίνα ένδοξε.

Η το παρόν απολυτίκιον Ηχος Α.,

Του πατρός εκ βρέφους απεστράφης τα είδωλα, και του Ολυβρίου τυράννου την οφρύν κατεπατήσας, Μαρίνα πανεύφημε σεμνή, ρωσθείσα δε ισχύϊ Σταυρού αισθητού την του φανέντος κεφαλήν συντρίβεις πολεμήτορος. Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου πάσιν ιάματα.

Ο Ιερεύς μνημονεύει. Είτα εκτενής, και απόλυσις καθ ήν ψάλλομεν το παρόν Προσόμοιον.

Ηχος Β. Οτε εκ του ζύλου Σε νεκρόν...

Σήμερον υμνούμεν ευσεβώς, Μάρτυς Αθληφόρε Μαρίνα, σου το εκνίκημα και την θείαν Μνήμη σου και ευκλεή εορτήν, οι ορθώς δογματίζοντες Τριάδα αγίαν, και σε ικετεύομεν ρύσαι τους δούλους δεινών, νόσων και παντοίων κινδύνων, και της του εχθρού τυραννίδος, τους σοι προσπελάζοντας, αοίδιμε.

Απολυτίκιον αγίας Μαρίνης

Μάρτυς πάνσεμνε ηγλαϊσμένη, καλλιπάρθενε ωραία νύμφη, Χριστού του Λόγου Μαρίνα, πανεύφημε, της παρθενίας τω κάλλει λελάμπρυνσαι και μαρτυρίου στεφάνω κεκόσμησαι, όν εκήρυξας Χριστόν τον Θεόν, ικέτευσε δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Έτερο Απολυτίκιο

Ἦχος δ'

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῆ φωνή. Σε Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σε ζητούσα ἀθλῶ, καὶ συσταυρούμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω δια σε, ὡς βασιλεύσω συν σοι, καὶ θνήσκω υπέρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοι· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιο

Ἦχος γ' . Ἡ Παρθένος σήμερον

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, ἀκηράτοις στέμμασιν, ἐστεφανώθης Μαρίνα, αἵμασι, τοῦ μαρτυρίου δε φοινηθείσα, θαύμασι καταλαμπρύνθης τῶν ἰαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω Μάρτυς χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Μεγαλυνάριο

Τὴν Λαμπάδα πάντες Τῆ φαεινῆν, καὶ τῆς παρθενίας, τὸν ἀσύλλητον θυσαυρόν, τὴ νύμφη Κυρίου, καὶ ἴσπλον Ἀμνάδα, Μαρίναν τὴν ἁγίαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.